

Q-MAGAZINE

Shtator 2012 Edicioni Nr.5

COMING OUT

Disa Filma LGBT të shfaqur në
PriFilm-FEST

Libri LGBT i Muajit

Një Storie Personale

Keko Fornarelli

vjen me një album të ri

Përmbajte

PriFilm - Fest 04

Storie Personale 06

Frida Kahlo de Rivera 07

Coming Out 08

Filmi LGBT 10

Librat e Muajit 12

Jazz Festivali Prishtinë - Keko Fornarelli 14

Content

PriFilm - Fest 05

Personal Story 06

Frida Kahlo de Rivera 07

Coming Out 09

LGBT Movie 11

Books Of The Month 13

Jazz Festival Prishtina - Keko Fornarelli 14

**PRI
FILM
FEST**
PRISHTINA
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL

Prishtina Film Festival

Misioni dhe Qëllimi

Misioni i PriFilmFest hapi dyert e shtetit më të ri në botë, Kosovës, dhe përmes kinemasë është nikoqire e kulturave të ndryshme nga bota, duke e përdorur atë si medium për të promovuar një dialog të hapur në mes të kulturave dhe popujve të ndryshëm.

PriFilmFest - Prishtina International Film Festival kërkon t'i sjellë më të mirën e botës së kinemasë në Prishtinë dhe Kosovë dhe të promovojë më të mirën e filmit kosovar për audiencën ndërkombëtare.

PriFilmFest ka për qëllim të zhvillojë talentet lokale dhe ndërkombëtare, duke nxitur zhvillimin e industrisë së filmit në shtetin tonë. Qytetarët e Kosovës kanë mundësi të përfitojnë nga PriFilmFest shijimin e vlerave të mëdha kulturore.

Znj. Vanessa Redgrave, aktore e famshme britanike, fituese e çmimeve Oscar dhe Golden Globe - Presidente e Bordit të PriFilmFest-it

Për Festivalin

Znj. Vanessa Redgrave, aktore e famshme britanike, fituese e çmimeve Oscar dhe Golden Globe ishte Presidentja e Bordit të PriFilmFest-it si dhe mbështeti këtë festival nëpërmjet rrjetit të saj të kontakteve në botën e kinematografisë.

PriFilmFest është një iniciativë që promovon dhe synon të promovojë Kosovën si shtetin më të ri në botë nëpërmjet kulturës. Duke sjellë filma të mirë & emra të shquar të kinematografisë në Kosovë, ky festival është mundësia e regjisorëve kosovarë të takohen me industrinë ndërkombëtare të filmit dhe të promovojnë projektet e tyre.

Ky festival filloi në shtator të vitit 2009. Themeluesit e tij janë profesionistë me

përvojë në fushat e filmit, televizionit, marketingut dhe marrëdhënieve me publikun, në organizimin e eventeve dhe në dizajn të cilët janë bashkuar për ta shndërruar këtë festival në një sukses që prej edicionit të tij të parë.

Duke ndjekur shembullin e shumë vendeve të tjera të rajonit dhe të botës, është parë se promovimi më i mirë për një vend mund të realizohet nëpërmjet kulturës së tij.

Pse Kosova ka nevojë për Pri-FilmFest?

10 vjet pas luftës dhe në përvjetorin e parë të Pavarësisë, Kosova nuk kishte ende një eveniment vërtetë përfaqësues që mund të tërheqë vëmendjen e mediave përveç çështjeve politike. Industria filmike e Kosovës ishte ende duke çaluar.

Me PriFilmFest-in, Prishtina dhe Kosova ka një emër dhe një identitet në botë në emër të kulturës dhe jo në kontekstin politik. Me PriFilmFest-in, Prishtina dhe Kosova mirëpresin kulturën e botës për 7 ditë dhe kjo është shumë e rëndësishme për imazhin e një shteti të ri pasi ne do të jemi të aftë të tregojmë se jeta jonë nuk përbëhet vetëm nga politika.

Vjosa Berisha është Drejtoreshë e PriFilmFest-it.

Tani më janë mbajtur suksesshëm tri edicione, këtë vit ,pra nga 24 shtator deri më 1 tetor 2012 do të mbahet edicioni i katërt ku do të shfaqen filma të ndryshëm nga vende të ndryshme. E rëndësishme të përmendet është se në këtë edicion për here të parë do të shfaqen tre filma që tregojnë për jetën e komunitetit LGBT (Lesbik, Gay, Bisexual, Transgjigor). Këta filma do të shfaqen në termine të ndryshme dhe ju inkurajojmë ti përcillni. Për t'ua lehtësuar, do të ju informojmë se cilët janë ata dhe në çfarë orari do të shfaqen:

1 *Il Lupo In Calzoncini Corti* *Ujku Në Pantollona Të Shkurtra*

26.09.2012 E Mërkurë

19:00 Program Dokumentar

Teatri Kombëtar, Salla E Baletit

Me Regji të: Nadia Dalle Vedove and Lucia Stano,

Itali, 2010, 57 min

2 *Les Invisibles* *Të Padukshmit*

27.09.2012 E Enjte

19:00 Program Dokumentar

Teatri Kombëtar, Salla E Baletit

Me Regji të: Sebastien Lifshitz,

Franca, 2012,

115 min

3 *Parada* *The Parade / Parada*

29.09.2012 E Shtunë

16:00 Programi Mjaltë Dhe Gjak

Teatri Kombëtar, Salla Kryesore

Me Regji të: Srđan Dragojevic,

Serbi, 2011,

115 min

Mission and Objective

PriFilmFest's mission opened the doors of the newest country in the world, Kosovo, welcomes different cultures of the world through cinema, using it as a medium to promote open dialogue between cultures and nations.

PriFilmFest – Prishtina International Film Festival, seeks to bring the best of world cinema to Prishtina & Kosovo, and to promote the best of Kosovar film to the international audience.

PriFilmFest aims to develop local and international talent, by enhancing growth of the industry in the country. It also provides an invaluable cultural benefit to the people of Kosovo.

Mrs. Vanessa Redgrave, the famous British actress, Oscar winner and Golden Globe-President of the Board of PriFilmFest-it

About the festival

Ms. Vanessa Redgrave, famous British actress, Oscar and Golden Globe winner, was the President of the Board of PriFilmFest, and did support the festival through her network of contacts from the world of film.

PriFilmFest is an initiative that promotes and aims to promote Kosovo as the newest state in the world through culture. By bringing good films & various prominent names of the world of film to Kosovo, festival is the opportunity for the Kosovar film-makers to meet with the international film industry and promote their projects.

This festival is set on September 2009. The founders of the festival are experienced professionals from the field of film, television, marketing, PR, event organization and design, that have gathered to make this

festival a success from its first edition.

Following examples of many countries in the region and world, it has been proven that the best promotion of a country is through its culture.

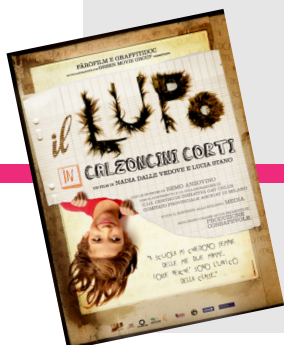
Why does Kosova need PriFilmFest ?

10 years after the war and in its first anniversary of the Independence, Kosovo still did not have real presentable event that could drag attention of the media other than political things. Kosovo film industry was struggling.

With PriFilmFest, Prishtina and Kosovo got a name and a brand in the world, and it will not be political. With PriFilmFest, Prishtina and Kosovo welcomes the culture of the world for 7 days and this is very important for the brand of a new country, because we will be able to show that our life is not all about politics.

Vjosa Berisha is the Director of PriFilmFest.

Now held three successful editions, this year, from 24 September to 1 October 2012 will be the fourth edition which will show different films from different countries. Important to mention is that in this edition for the first time will be shown three films that show the lives of LGBT (Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender) community. These films will be shown in various schedules and we encourage you to watch them. For facilitating you, we inform you which they are and in what schedule they will appear:

Il Lupo In Calzoncini Corti **1** **The Wolf In Shorts**

26.09.2012 Wednesday

19:00 Documentary Program

National Theater, Ballet Halle

Directed By: Nadia Dalle Vedove and Lucia Stano

Italy, 2010, 57 min

Les Invisibles **2** **The Invisibles**

27.09.2012 Thursday

19:00 Documentary Program

National Theater, Ballet Halle

Directed By: Sebastien Lifshitz

France, 2012

115 min

Parada **3** **The Parade / Parada**

29.09.2012 Saturday

16:00 Honey And Blood Program

National Theater, Main Halle

Drejtuar nga: Nadia Dalle Vedove and Serbia, 2011

115 min

Zbulimi im

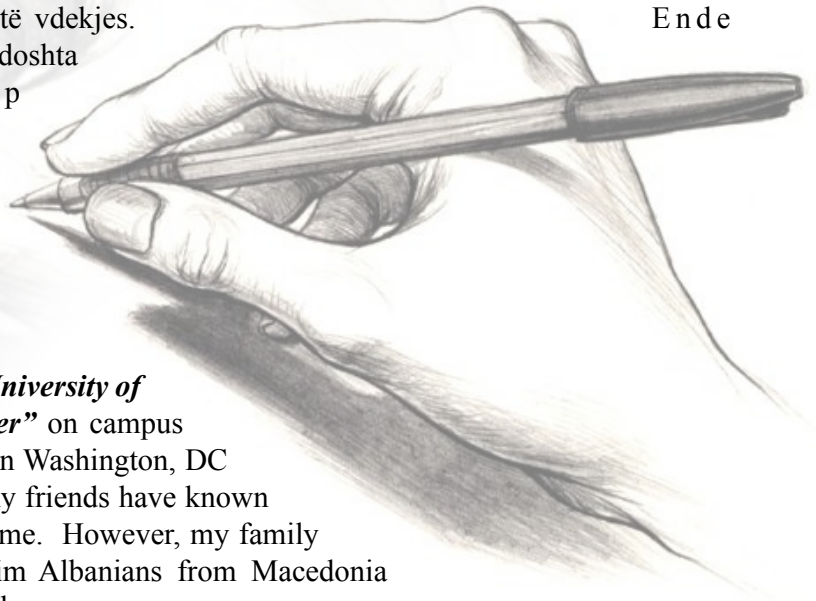
Unë gjithmonë kam qenë aktiviste. Që nga viti parë në *Universitetin e Connecticut (në SHBA)*, punoja si vullnetar në “*Qendrën e Ylberit*” (*Rainbow Center*) tek kompleksi universitar si dhe kam udhëtuar për të marrë pjesë në protesta të ndryshme që lidheshin me çështjet *LGBT*. Shkova në Uashington për të marrë pjesë në marshimin e parë kombëtar për barazi dhe të vetëm që është organizuar ndonjëherë. Të gjithë shokët e mi dinin për mua dhe në përgjithësi isha gjithmonë e hapur për ata që pyesnin dhe donin të dinin se çka jam. Mirëpo, me familjen time ishte ndryshe. Shqiptar muslimanë konservator (nga Gostivari), gjë që nuk i bën të jenë njerëz më mendje hapur.

Një ditë kur qëndroja tek shtëpia e dashurit tim, e mora një mesazh nga kunata ku thoshte: “*Dikush i tregoi nënës tënde. Duhet të vish në shtëpi dhe ta rregullosh këtë. Mua më ke pranë.*” Nëna kishte pyetur vëllain tim dhe gruan e tij lidhur me atë se a jam gej por ata e kishin mohuar këtë gjë (edhe pse të dytë e dinin se jam gej dhe nuk e kishin problem). Sidoqoftë, ajo më tha se duhet të shkoj në shtëpi për të folur me nënën time. Unë nuk isha i gatshëm atë ditë për t’i treguar nënës por e dija se nëse nuk i tregoj do të ndihesha shumë i dëshpëruar me veten time.

Pasi arrita në shtëpi dhe u përballa me nënën time, nuk gjeja dot fjalët e duhura për t’i thënë. Kryesisht çka thashë ishte “*Nënë, Zoti na bën të gjithë ndryshe dhe mua më bëri gej.*” Ajo filloi të qante dhe të bërtiste duke thënë gjërat sikur “*O djali nënës! Po kush të bëri ty kështu?*” Ajo gjithashtu përdori fjalët e tjera lënduese. U grindem shumë atë ditë dhe pas kësaj dite nuk kemi folur për katër muaj. Pash shumë ngjarje dramatike.

Sidoqoftë, pas një kohe u pajtuam dhe fillova të flas me nënën time. Marrëdhëniet tona janë shumë më të mira se sa ishin. Ajo nuk më lëndon më, në fakt, më trajton dhe flet me mua si sikur të isha një njeri i shëndoshë dhe jo sikur të isha në shtratin e tyre të vdekjes. nuk ndihem rehat që të flas me të për djemtë por ndoshta do të vijë edhe ajo ditë. Unë thjesht, jam i lumtur që përsëri kemi një marrëdhënie normale.

të isha një njeri i
E nde

My Coming Out

I was always an activist. Since my first year at the *University of Connecticut*, I volunteered at the “*Rainbow Center*” on campus and went on trips to different *LGBT* rallies. I was in Washington, DC for the first ever National Equality March. All of my friends have known about me and I’m generally open to whoever asks me. However, my family was always a different story. Conservative Muslim Albanians from Macedonia (Gostivar), they are not the most open-minded people.

One day, when I was at my boyfriend’s house, I got a text from my sister-in-law saying, “*Someone told mom. You need to come home and fix this. I’m here for you, kiddo.*” She asked my brother and his wife about it and they denied it (although they both knew about me being gay and were fine with it), but she told me that I would need to go home and talk to my mother. I wasn’t prepared to come out to her that day but I knew that if I denied it, I would be extremely disappointed in myself.

After I got there and she started confronting me, I didn’t quite know the exact words to use. Basically, I said “*Mom, God makes us all different, and he made me gay.*” She started crying and screaming, saying things like “*my son! Who did this to you?*” She said other hurtful things too. We had a huge falling out shortly thereafter and I didn’t speak to her for about 4 months. There was so much drama that came about after that.

My mother and I eventually reconciled and our relationship has gotten better. She doesn’t make hateful comments anymore and actually talks to me like I’m healthy person and not like someone on their deathbed. I’m still not comfortable enough to talk to her about boys but we’ll get there one day. I’m just happy we can have a normal relationship again.

Frida Kahlo de Rivera

Frida Kahlo de Rivera (6 Korrik 1907 – 13 Korrik 1954; e lindur si *Magdalena Carmen Frieda Kahlo y Calderón*) ishte një piktoresh meksikane e lindur në *Coyoacán*, e cila ishte e njohur për vet-portretet e saja.

Kahlo kishte një martesë të paqëndrueshme me artistin e famshëm meksikan Diego Rivera. Gjatë gjithë jetës së saj ajo është ballafaquar me problemet shëndetësore që pasuan pas një aksidenti rrugor kur ajo ishte adoleshente. Problemet dhe vuajtjet e saja janë të paraqitura në punimet e saja, shumë prej të cilave janë vet-portrete, të njërit lloj apo tjetrit. Kahlo është shpehur, “Unë e pikturoj veten sepse shpesh jam vetëm dhe jam subjekt që e njoh më së miri”. Gjithashtu ka thënë, “Unë kam lindur kurvë. Unë kam lindur piktoresh.”

Ajo kishte shumë lidhje dashurore si me meshkujt ashtu edhe femrat duke përfshirë këtu edhe dashnoret e bashkëshortit të saj. Lidhjet e saja lidhen me emrat e yjeve filmike si Dorlores del Rio, Paulette Goddard dhe Maria Felix. Piktura e saj *Dy Femra Lakuriq në Pyll* (1939) qartazi tregon joshjen, tërheqjen dhe dashurinë saj ndaj femrave.

Frida Kahlo de Rivera

Frida Kahlo de Rivera (July 6, 1907- July 13, 1954; born *Magdalena Carmen Frieda Kahlo y Calderón*) was a Mexican painter, born in *Coyoacán*, who is best known for her self-portraits.

Kahlo had a volatile marriage with the famous Mexican artist Diego Rivera. She suffered lifelong health problems, many of which derived from a traffic accident she experienced as a teenager. These issues are represented in her works, many of which are self-portraits of one sort or another.

Kahlo suggested, "I paint myself because I am so often alone and because I am the subject I know best." She also stated, "I was born a bitch. I was born a painter."

She had affairs with both men and women, including her husband's mistresses. She has also been linked to movie stars Dorlores del Rio, Paulette Goddard and Maria Felix, among others. Her painting *Two Nudes in a Forest* (1939) clearly shows her attraction and love of women.

Frida Kahlo, *Two Nudes in the Forest*, 1939. Oil on sheet metal, 25 x 30 cm Private collection

“A e dinë për ty?”. Kështu pyesin shumica e njerëzve që janë gejë kur duan të dinë se a është tjetri “out”, apo jo. Kur e përdori fjalën gej, përfshijë edhe biseksualët dhe lesbiket. Pyetja mund të jetë e lehtë, mirëpo përgjigja nuk mund të jetë aspak e thjeshtë. Kush e din për mua? Nëse e dinë ca veta aty-këtu, a do të thotë kjo se jam out? Ose sa njerëz e dinë për mua se unë jam gej, për shembull? Mirëpo si mund të pyetet njëri se a e di dikush për të që është gej? Këtë pyetje e bëjnë ata që janë gejë e që kanë frikë të jenë gejë. Mirëpo jo frikë nga të qenit gej në përgjithësi, mirëpo gej në mesin e gejëve. Shtrohet pyetja – si ka mundësi të mos e dijë askush për ty e ti të vazhdoshë të takoshë të tjerë/tjera qoftë për seks apo për shoqëri?

Coming out – është fjalë angleze që shpesh haset në shprehjen “dalje nga ormani”. Pra, dalja jashtë ormani, apo dalja “out” nuk është diçka e keqe. Dalja out nuk e rrezikon asnjërin nga ata që e ndajnë të njëjtin orientim seksual. Përkundrazi, është diçka e natyrshme që thjeshtë përgjon liri personale dhe normalitet me vetveten. Kjo lloj daljeje publike paraqet emancipim individual, pikë së pari, e pastaj nevojë për emancipimin e shoqërisë. Si ide për të zbuluar vetveten publikisht, zbulesa është paraqitur nag avokuesi gjerman i të drejtave të homoseksualëve, Karl Heinrich Ulrichs në vitin 1869. Arsyeja pse ai e promovonte këtë ide ishte që fakti se shumë homoseksualë jetojnë fshehtas nuk mund ta ndërrojë opinionin publik. Pra, sipas tij, e vetmja mënyrë për ta emancipuar shoqërinë sa i përket të drejtave të homoseksualëve, ishte që vetë homoseksualët të deklarohen publikisht se kush janë dhe të mos fshihen. Kështu, fundi i shekullit XIX dhe fillimi i shekullit XX kanë shënuar numët të madh të daljes out të fytyrave publike nëpër vende të ndryshme të botës. Kjo ka ndihmuar shumë si në rrafshin emancipues, ashtu edhe në atë të aktivizmit për të drejtat e homoseksualëve, që pastaj mori hov në fund të shekullit XX.

Pra, fjala “coming out”, rëndom në anglisht, lidhet në përgjithësi me zbulesën e personave gej. Ata mund ta zbulojnë vetën para miqve, familjes, rrethit ku punojnë etj. E rëndësishme është që procesi i zbulesës të mos kuptohet si diçka negative. Homoseksualët janë aty ku janë. Ata mbesin homoseksualë, qofshin “out” apo jo. Si shembull pse të dalurit “out” nuk është diçka që promovohet pa nevojë, mirëpo është nevojë esenciale është të jetuarit e një jete më të dinjitetshme. Në vendet të cilat janë tradicionalisht apo ekstremisht kundër të drejtave të homoseksualëve, të dalurit “out” është pothuajse e pamundur. Atje, gejët apo lesbiket nuk mund t’u tregojnë të afërmeve të tyre se kush në të vërtetë janë, sepse do të kenë pasoja. Mirëpo, a do të thotë kjo se në ato vende, numri i gejëve dhe lesbikeve

është më i vogël? Patjetër se jo. Aty mbesin gejë si kudo tjetër, por kjo ndikon në shëndetin e tyre mendor, në ndërveprimin njerëzor me shoqërinë në të cilën ata jetojnë dhe në mënyrë të jodrejtëpëdrejtë krejt ajo situatë ndikon në emancipimin e ulët të asaj shoqërie të caktuar. Kurse, në një vend liberal, mund të dal “out” kushdo, qoftë ai njeri i thjeshtë familjar, ministër, kryeministër, mësuese, artist, këngëtar, sportist etj. Prandaj, në këto vende liberale, njerëzit e shohin se edhe ata që kanë orientim të ndryshëm seksual qenkan “normalë” dhe se edhe ata mund të veprojnë dhe zhvillojnë jetë si gjithë të tjerët me të drejta të barabarta, pa pasur frikën të jetojnë ashtu siç janë.

Me fjalë të tjera, zbulesa nuk është armë promovuese e homoseksualitetit – është thjeshtë mjet për të fituar lirinë personale që i takon secilit me lindje. Vendosija për të mbetur në orman dhe për të mos e shfaqur identitetin lidhet me homofobinë në rrethin shoqëror, e si rezultat shpesh edhe me homofobinë e internalizuar, që do të thotë se ka shumë persona homoseksualë të cilët kanë homofobi brenda vetes për shkak të ndikimit shoqëror dhe për shkak të rritjes në një ambient ku nuk tolerohet homoseksualiteti, apo për shkak të heteroseksizmit. Kosova natyrisht nuk mund të konsiderohet si vend shumë homofobik në krahasim me disa vende tjera të botës, qoftë për shkak të lëvizjeve të njerëzve, identitetit europian, numrit të të rinjve, mbrojtjes së mirë ligjore etj. Sidoqoftë, në Kosovë akoma mbizotëron heteroseksizmi.

Sot, në disa vende të botës, veçmas në SHBA, aktivistët LGBT e festojnë 11 tetorin si Ditë Kombëtare e Zbulesës. Zbulesa është vetëm një mjet që siguron lirinë personale, dinjitetin e barabartë me të tjerët, respektin për vetveten dhe sinqeritetin ndaj të tjerëve. Të dalurit “out” nuk është domodoshmërisht i vetmi mjet për t’i arritur këto synime, ngase nganjëherë çdo rast individual varet nga rrethanat e caktuara, mirëpo është me rëndësi që personat gejë të ndjehen, pikë së pari, rehat me vetveten dhe të dalin “out” tek vetvetja, për t’u çliruar nga ndjenjat shtrënguese. Secili njeri lind i barabartë, prandaj ka të drejtë të jetë vetvetja si gjithë të tjerët.

“Do they know about you?” This is what many gay people ask when want to find out whether the other has already come out or not. When I use term gay, I also include bisexuals and lesbians. The question might be easy but the answer itself may not be simple at all. Who knows about me? If a few people know, here and there, does it mean I came out? Or, for instance how many of them know I am gay? But how one can be asked if someone knows whether one is gay? These questions are asked by those who are gay and are afraid to be gay. However, not fear of being gay in general but gay among gays. The question arises – how it is possible that nobody knows about you and for you to continue to see others whether it is for sex or just company?

Coming out is an English word that often occurs in the expression “coming out of the closet”. So, coming out of the closet or just coming out does not mean anything bad. The coming out does not risk anyone from those sharing the same sexual orientation. Instead it represents something natural which simply reflects personal freedom and normality itself. This kind of public disclosure presents first of all, individual emancipation and then a need for social emancipation. As an idea to publicly disclose oneself, the coming out was presented by German homosexual right advocate, Karl Heinrich Ulrichs in 1869. The reason why he had promoted such an idea was the fact that most homosexuals live secretly and cannot interfere in public opinion. So, according to him, the only way for society to be emancipated in terms of homosexuals’ rights was that homosexuals themselves publicly disclose who they are and not hide. This way the end of XIX century and beginning of XX century, has marked the coming outs of many faces of public domain in different places in the world. This has helped a lot both in emancipation level and activation of homosexuals’ rights which later began to progress at the end of twentieth century.

So the word “coming out”, usually in English is generally associated with revelation of gay population. They may disclose who they are to their friends, family, working environment, etc. It is important that the process of coming out is not comprehended as a negative thing. Homosexuals are as they are. They will remain homosexuals whether they come out or not. An example of why the coming out is not something being needlessly promoted, however it is of essential need to live more dignified life. In countries which are traditionally and extremely against homosexuals’ rights, the coming out is almost impossible. There, gays and lesbians cannot reveal to their beloved ones who they really are because it can be

followed with consequences. But would this mean that the number of gays and lesbians in those places is smaller? Certainly not. They remain gays as elsewhere but this affect their mental health, human interaction with society where they live and not indirectly this situation leads to low emancipation of that particular society. Whilst in a liberal country, everybody can come out whether it is an ordinary family man, minister, prime minister, teacher, artist, singer, sportsman etc. Therefore in these liberal countries people see those of different sexual orientation as “normal” and that they can act and have lives like all the others with equal right not having fear to live and show who they are.

In other words, coming out is not a promoting weapon of homosexuality – it is simply a tool to gain personal freedom belonging to everyone by birth. The decision to remain closeted and not disclose identity is connected to homophobia prevailing in social environment and often as result to more internalized homophobia meaning that most homosexuals which have internal homophobia due to social influence and growing up in an environment where homosexuality is not tolerated or due to a heterosexism. Normally Kosovo cannot be considered as very homophobic place in comparison to other places in the world due to people movements, European identity, number of young people, good legal defense, etc. However, in Kosovo heterosexism still prevails.

Nowadays, in some countries, in particular USA, LGBT activists celebrate 11th of October as National Coming Out Day. Coming out is just a tool that ensures personal freedom, equal dignity, self-respect and honesty toward others. Coming out is not necessarily the only tool in order to achieve these goals since sometimes each individual case depends on particular circumstances but it is important primarily for gays to feel comfortable with themselves and to come out to themselves to later be released from coercive feelings. Everyone is born equal therefore has the right to be himself/herself like all the others.

FILMI LGBT

Laurence Anyways (nga Xavier Dolan)

Filmi *Laurence Anyways* me rolin e ikonës së kinemasë franceze Melvil Poupard si Laurence dhe Suzanne Clément si e dashura e tij Frederique, është ndër filmat e parë të Dolan ku nuk shfaqet vet regjisori. Ky film tregon një storie të dashurisë së pamundur në mes të mashkullit dhe femrës pasi që mashkulli ka vendosur ta ndryshoj seksin. Çka e bën ndryshe këtë film nga filmat e tjerë që përfshijnë tematikën e transgjitorëve është se regjisori nuk përmend në mënyrë specifike të drejtat LGBT (edhe pse skenari shqyrton pasojat emocionale dhe sociale që rrjedhin nga transeksualiteti) por Dolan thjesht tregon një ngjarje me të cilën të gjithë identifikohemi si mashkull apo femër.

Pra me çka ka të bëjë ky film? Laurence (protagonisti kryesor) mëson Frëngjishten dhe karriera e tij shkëlqen kur botohet përmbledhja e tij e parë e poezive. Ai jeton me të fejuarën e tij një lidhje dashurore, në dukje pa brenga derisa Laurence papritmas, në ditëlindjen e tij të 30, bën të ditur se do të ndërroj seksin.

Një film i ri i regjisorit të filmave si *Heartbeats* (rrahjet e zemrës) dhe *I killed my mother* (unë e vrava nënën n time). Suzanne Clément fitoi çmimin në kategorinë Aktore më e mirë. Laurence është nderuar gjithashtu

me *Queer Palm*, një çmim për filmat më të mirë LGBT. *Laurence Anyways* është pika e fortë e Dolan me të cilën ka marrë përgjigjen nga Kanada Pedro Almodovar.

Skena nga Filmi Laurence Anyways

Laurence Anyways (2012)

tregon një storie të dashurisë së pamundur në mes të mashkullit dhe femrës pasi që mashkulli ka vendosur ta ndryshoj seksin.

Regjia: Xavier Dolan
Skenari: Xavier Dolan
për më shumë informata vizito:

<http://www.imdb.com/title/tt1650048/>

LGBT MOVIE

Laurence Anyways (by Xavier Dolan)

Starring the French cinema icon Melvil Poupard as Laurence and Suzanne Clément as his lover Frederique, *Laurence Anyways* is the first of Dolan's films not to feature the director himself. This movie tells the story of impossible love between a man and a woman after the man decided to have a sex change. What is different with this movie and other movies, that has "transgender" on the theme, is that the director does not specifically mention LGBT rights (even though the script explores the emotional and social costs of transsexuality) but Dolan simply tells a story that we all can recognize ourselves in, as a man, as a woman.

So what is it about? Laurence (the main character) teaches French and his career blossoms when he gets his first collection of poems published. He lives with his fiancée in a loving relationship that seems carefree, until Laurence suddenly on his 30th birthday announces that he wants to change sex.

A new film by director behind *Heartbeats* and *I Killed My Mother*. Suzanne Clément won the award for Best Actress in the category. *Laurence* was also honored with Queer Palm, a prize for the best LGBTQ films.

Laurence Anyways is Dolan's strongest pitch yet to have himself crowned Canada's answer to Pedro Almodovar.

Skena nga Filmi Laurence Anyways

Laurence Anyways (2012)

Tells the story of impossible love between a man and a woman after the man decided to have a sex change.

Director: Xavier Dolan

Writer: Xavier Dolan

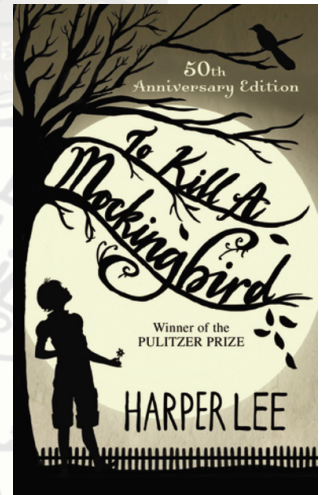
for more information visit:

<http://www.imdb.com/title/tt1650048/>

To kill a mockingbird (Nga Harper Lee)

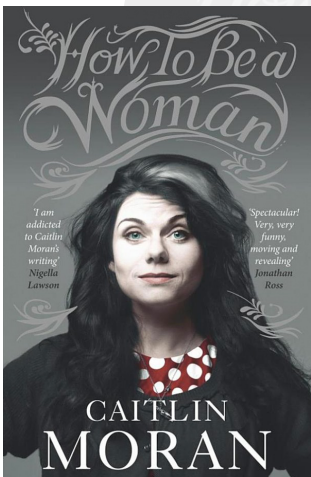
Storia në novelën *To Kill a Mockingbird* sillet rreth dhe përfshinë një vajzë të re me emrin *Jean Louise Finch* me nofkën “*Scout*”. *Scout* gjendet para ngjarjeve të ndryshme jetësore që në mënyrë dramatike ndryshojnë jetën e saj. *Scout* dhe vëllai i saj *Jem* rriten nga babai i tyre, avokati me emrin *Atticus* dhe amvisja e quajtur *Calpurnia*, në një vend të vogël në jug. Gjatë kësaj kohe, racizmi dhe diskriminimi ndaj zezakëve në Jug ishte një problem i madh. Storia fillon kur *Scout* është 6 vjeçe dhe vëllai i saj ishte gati për të hyrë në klasën e pestë. Atë verë, *Scout* dhe vëllai i saj takojnë një djalë të ri me emrin *Dill* i cili vjen nga *Mississippi* për të kaluar pushimet verore aty.

Harper Lee trajton jo vetëm temën e racizmit por gjithashtu edhe rolet gjinore. *Scout Finch* është rritur dhe edukuar nga babai i saj të jetë një mashkull i vërtet. Femrat që ndodhen rreth *Scout* përpiqen kot ta bëjnë *Scout-in* të shfaq sjellje dhe të vishet si një vajzë e vërtet por *Scout* kundërshton dhe nuk e kupton pse.

Ky klasiku i përjetshëm përfshinë temat rreth rritjes dhe dinjitetit njerëzor që na bashkon të gjithëve. “*To Kill a Mockingbird*” është bërë një bestseller i menjëhershëm dhe me sukses kritik kur është publikuar për herë të parë në 1960. E fitoi çmimin e *Pulitzerit* në vitin 1961 dhe më vonë është shndërruar në një film që ka fituar *Academy Award*, gjithashtu një klasik. E dhimbshme, dramatike dhe e thellë, novela *To Kill a Mockingbird* i çon lexuesit tek rrënjët e sjelljes njerëzore, në pafajësi dhe përvojë, mirësi dhe mizori, dashuri dhe urrejtje, humor dhe ndjenjë të fuqishme.

How to be a woman (Si të jesh një grua) nga Caitlin Moran

Caitlin Moran është një shkrimtare britanike e cila në librin e saj të ri, në një mënyrë gazmore, shkruan për hapat e detyrueshëm për tu bërë një femër. Si të bëhesh një grua prek atë se çka do të thotë të jesh femër në shekullin 21. Nga kapitulli i parë i cili hapet me ditëlindjen e saj të 13-t ë deri të kapitulli i fundit ku e shfrytëzon vdekjen e kolegut për të hyrë në një debat të fuqishëm lidhur me atë se pse femrat ndien nevojën për të bërë operacion plastik. Ky mund të jetë një libër më komik (dhe gjithashtu më inteligjent) që është shkruar ndonjëherë.

Moran paraqet edukimin e dobët (dhe të dobët në kuptimin kulturor), por të dashur me prindërit e saj dhe motrat dhe vëllezërit e saj. Temat mbi menstruacionin, qimet trupore, eksitimën e parë seksual janë të trajtuara dhe zhvilluara me shumë humor.

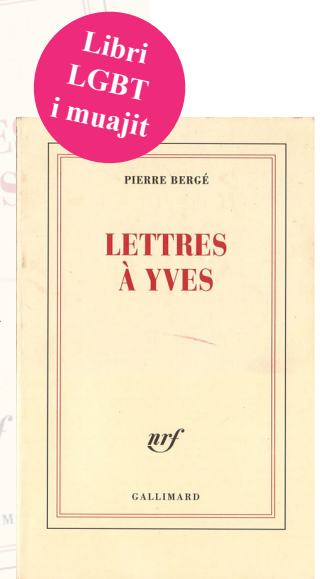
Moran ka shumë për të ofruar. Ajo ka shkruar një libër i cili është i përsosur për ata që janë tërësisht papërvojë në botën e mrekullueshme feministe ose që ia kanë frikën apo të dyja. Gjatë të lexuarit të këtij libri, unë kam qeshur vazhdimisht.

Letters to Yves nga Pierre Bergé

Pierre Bergé, një partner i vjetër, shok dhe partner biznesi të kreatorit të ndërë **Yves Saint Laurent** është duke u dhënë pas një libri të ri. **Bergé** e ka shkruar “*Letters to Yves*” me stilolaps. Libri përmban 125 faqe ku nuk janë të përfshira fotografitë por vetëm teksti. Është shkruar gjashtë muaj pasi ka vdekur kreatori nga kanceri në tru në moshën, 71 vjeçare.

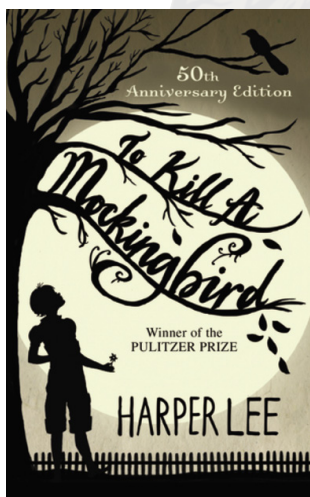
Në librin e tij, **Bergé** ka përshkruar ndjenjat e tija personale të pafuqisë sa është përpjekur ta mbajë **Saint Laurent** stabil, të përqëndruar dhe kreativ. “Kur keni një lidhje me një abuzues alkooli, një përdorues të drogës, jeni të detyruar të keni marrëdhënie të vështira. Çfarë mund të bëjmë? Asgjë. Vetëm ta pranojmë faktin. Të mundohesh të ndihmosh, po, e kam bërë por jo me shumë sukses. Por e kam bërë.” ka thënë **Bergé** gjatë një interviste të dhënë lidhur me librin.

Por libri i **Bergé** është edukativ dhe i bukur. E njohim si një shok të thinjur që qëndronte pranë **Yves Saint Laurent**. Ai ishte para së gjithash engjëlli mbrojtës i **Saint Laurent**, kujdestar, shoqëruar i vazhdueshëm, dashnor dhe shpëtimtar. **LEXOJENI!**

Libri
LGBT
i muajit

To kill a mockingbird (By Harper Lee)

The novel **To Kill A Mockingbird** revolves around a young girl named **Jean Louise Finch** who goes by the nicknamed "**Scout**". **Scout** experiences different events that dramatically change her life. **Scout** and her brother **Jem** are being raised by their father, a lawyer named **Atticus** and a housekeeper named **Calpurnia** in a small town in the south. At this time in the South, racism and discriminations towards black was a big issue. The story begins when **Scout** is 6 years old, and her brother is about to enter the 5th grade. That summer **Scout** and her brother meet a young boy named **Dill** who comes from Mississippi to spend the summers there. **Harper Lee** deals with not only racism but also gender roles. **Scout Finch** has been brought up by the father to be a real tomboy. The women around **Scout** tries in vain to get **Scout** to behave and dress like a real girl, but **Scout** protests loudly and do not understand why.

The timeless classic is about growing up and the human dignity that unites us all. **To Kill a Mockingbird** became both an instant bestseller and a critical success when it was first published in 1960. It went on to win the **Pulitzer Prize** in 1961 and was later made into an **Academy Award**

winning film, also a classic. Compassion, dramatic, and deeply moving, **To Kill a Mockingbird** takes readers to the roots of human behavior, to innocence and experience, kindness and cruelty, love and hatred, humor and pathos.

How to be a woman (By Caitlin Moran)

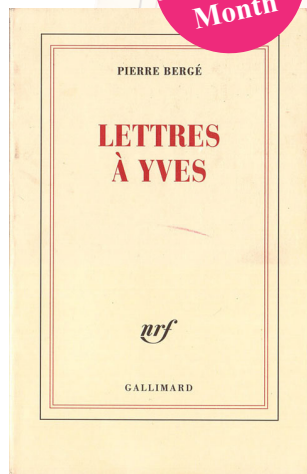
Caitlin Moran is a British writer and critic who writes in her new book, in a hilarious way, about the mandatory steps of becoming a woman. **How to be a Woman** tackles what it means to be female in the 21st century. From the first chapter which opens on her 13th birthday, to the last where she uses the death of a colleague to get into a meaty debate about why women feel the need to have plastic surgery, this might just be one of the funniest (and also intelligent) book ever written.

Moran portrays a poor (and culturally poor), but loving upbringing with her parents and six siblings. Menstruation, bodyhair, the first sparkling horniness, is all dealt with a great deal of humor.

Moran has a lot to offer. She has written a book that is perfect for those who are either totally inexperienced in the wonderful feminist world, or is a little afraid of it, or both. While reading her book, I constatly laugh.

Letters to Yves by Pierre Bergé

Pierre Bergé, longtime partner, companion and business partner of late couturier **Yves Saint Laurent**, is pouring his heart out in his new book. **Bergé** has penned **Letters to Yves**. The book is 125-pages, contains no photos, only text, and was written about six months after the designer died of brain cancer at age 71.

Bergé described his personal feelings of helplessness as he tried to keep **Saint Laurent** stable, focused and creative. "When you have a relationship with an alcoholic, a drug user, you are forced to have very difficult relations. What can we do? Nothing. Just to accept the fact. To try to help, yes, which I did, with not many successes. But I did it." **Bergé** said during one interview regarding his book.

But **Bergé's** book is instructive and beautiful. We know him as grizzled associate as long standing at **Yves Saint Laurent's** side. He was above all **Saint Laurent's** ' guardian angel, custodian, constant companion, lover, lifesaver. **READ IT!**

Kekko Fornarelli (i lindur si Francesco Fornarelli - Bari, Itali 1978) është një nga pianistët e rinj më të vlerë suar ndërkombëtarisht. Ai ka filluar të mësoj piano në moshën tre vjeçare, së pari përmes mësimeve private dhe më pas në Conservatorio Piccinni, Bari. Dashuria e Fornarellit për muzikën xhaz filloi në moshën 18 vjeçare kur ka vendosur të tërhiqet nga shkolla e muzikës për ta zhytur veten në një udhëtim jetësor të zbulimit muzikor gjë që e çoi atë për të udhëtuar në mbarë botën. Mundësitë janë hapur gjatë këtij udhëtimi me ç'rast është takuar me një numër të madh artistësh përfshirë këtu Michel Benita, Yuri Goloubev, Benjamin Henocq, Nicolas Folmer, Jerome Regard, Andy Gravish, Eric Prost, Marco Tamburini, Jean-Luc Rimey Meille – dhe të zhvilloj më tej shkathtësitë e tija.

Albumi i tij i fundit, *Room of Mirrors*, i publikuar në vitin 2011 mishëron ideologjitë e reja nga eksplorimet e tija. Pas tri vite heshtjeje, Kekko Fornarelli bëhet përsëri temë e diskutimit duke i falënderuar projektit të tij të ri – Kekko Fornarelli Trio, i cili ka pasur turne të suksesshme në gjithë Evropën.

KEKKO FORNARELLI

**KEKKO FORNARELLI TRIO +
ERIC VLOEIMANS**
@ PRISHTINA JAZZ

Ngjarje

Festivali: Prishtina Jazz

Kur: 06 Nëntor 2012

Ku: Prishtinë (Kosovë)

Përshkrimi

KEKKO FORNARELLI TRIO + ERIC VLOEIMANS @ PRISHTINA JAZZ

Kekko Fornarelli piano/rhodes/sint

Luca Alemanno kontrabas/efektet live

Dario Congedo bateri

me **Eric Vloeimans** trumbeta/elektronik

Description

KEKKO FORNARELLI TRIO + ERIC VLOEIMANS @ PRISHTINA JAZZ

Kekko Fornarelli piano/rhodes/synth

Luca Alemanno double bass/live effects

Dario Congedo drums

feat **Eric Vloeimans** trumpet/electronics

Event

Title: Prishtina Jazz

When: 06 Nov 2012

Where: Prishtina (Kosovo)

Kekko Fornarelli (born Francesco Fornarelli - Bari, Italy 1978) is one of the most widely appreciated young pianists internationally. He began learning piano at the age of three, first through private tuition and later at Conservatorio Piccinni, Bari. Fornarelli's love for jazz music began at the age of 18, when he decided to drop out of music school to immerse himself in a life journey of musical discovery, which led him to travel all over the world. Opportunities were created throughout this journey allowing him the chance to meet a great number of artists - including Michel Benita, Yuri Goloubev, Benjamin Henocq, Nicolas Folmer, Jerome Regard, Andy Gravish, Eric Prost, Marco Tamburini, Jean-Luc Rimey Meille - and develop his skills.

His latest album, *Room of Mirrors*, released in 2011 embodies the new ideologies from his explorations. After three years of silence, Kekko Fornarelli becomes a subject of conversation once more, also thanks to his new project - the Kekko Fornarelli Trio, that has been successfully touring all around Europe.

